

Haarscherp

GASTCOLUMN EXCLUSIEF VOOR VROUWEN

Marianne Sturman is eigenaresse van Moneypenny, een vooruitstrevend uitzendbureau voor thuiswerkers. Zij won twee weken geleden de eerste 'Porsche Ondernemster van het Jaar' verkiezing.

PATSEN MET DE PORSCHE

Marianne Sturman is niet bang om op te vallen

DE LIEFDE VOOR AUTO'S ZIT IN MIJN GENEN. Mijn grootmoeder, Maria Muller-Leufkens, reed in 1939 de Coupe des Dames tijdens de Rally van Monte Carlo en won nog de tweede prijs ook! Zij deed het in een Goliath 900 met tweetaktmotor van het illustere merk

Hansa en werd - hoe hip voor die tijd - gesponsord door de dealer uit haar woonplaats Groningen. Mijn moeder kan zich de beker die mijn oma won nog goed herinneren. Deze stond namelijk gedurende de hele oorlog pronk bij hen in de woonkamer te blinken. De Rally van Monte Carlo werd in de oorlog niet verreden en pas in 1949 in ere hersteld, tot groot plezier

wen uitermate goed. Zelfs de sportieve Porsche modellen 911, Cayman en Boxster hebben een stijlvol, ingetogen uiterlijk zodat je (M/V) ze evengoed met goed fatsoen mee kunt nemen voor de wekelijkse boodschappen bij Albert Heijn of naar de bouwmarkt. Terwijl iedereen ondertussen maar al te goed weet dat het onderhuids immer technisch perfecte racemonsters zijn.

Ik zie mezelf daarentegen nog niet eventjes de drempels van de outletvillages nemen in een *over-the-top* Lamborghini of Ferrari. Dat heeft niet alleen met het onpraktische aspect - te laag, te onhandige deuren - van deze auto's te maken, maar vooral ook met het merkimago. In mijn tweede 'thuis' Monaco kijk ik tijdens een middagje terrassen bij Café de Paris altijd mijn ogen uit en lach stiekem in mijn vuistje om de

'Om applaus te scoren, bediende ik het stalen klapdak bij voorkeur voor verkeerslichten middenin een drukke stad'

van oma die de verrichtingen van de vrouwelijke deelnemers nu via de radio kon volgen.

In de afgelopen jaren heb ik al heel wat auto's bezeten. Van een Citroën BX in mijn stageperiode tot een stijlvolle Alfa 33. Mijn favoriet was de VW Golf die ik reed tijdens mijn eerste baan na mijn studie bedrijfskunde in Rotterdam, ik was toen vertegenwoordigster bij Rank Xerox. Mijn studiegenoten keken enigszins neer op zo'n 'platte' baan; zij werden allemaal trainee bij een bank of een andere multinational. Toch waren ze jaloers, want ik mocht dat hippe Golfje rijden. Eerlijk is eerlijk: ik mag graag een beetje patsen met mijn auto. 'Kijk eens wat ik heb!' Tot voor kort deed ik dat met de Peugeot 307 CC. Ik was één van de eersten in Nederland met deze cabrio en ik bediende het stalen klapdak - toen een innovatie - bij voorkeur middenin de stad, voor verkeerslichten, om wat extra blikken te scoren. Soms kreeg ik zelfs applaus!

In de Porsche Cayenne die ik nu - bij wijze van prijs voor de gewonnen titel 'Porsche Ondernemster van het Jaar' - een half jaar mag rijden, voel ik me al net zo thuis. Dat thuisgevoel zit hem niet alleen in het 'Kijk mij eens' effect, maar ook in de uniseks beleving. De Cayenne staat zowel stoere mannen als stoere vrou-

eigenaren van 'dat soort' sportwagens. Het zijn vrijwel altijd mannen wiens houdbaarheidsdatum allang is verstreken en die hun extra felgekleurde boliden pal voor je stoeltje parkeren. Tijdens het uitstappen houden ze krampachtig hun buik in en toupet vast. Terwijl hun armcandy aan de andere kant van de auto al net zo moeizaam uit de wagen klimt. Het is een sfeer die totaal niet bij zelfstandige, ondernemende vrouwen past. Wij willen zelf achter het stuur in een door ons zelf gekozen auto. Net als oma. Zij heeft zich twee weken geleden ongetwijfeld in haar graf omgedraaid, maar dan van plezier, toen ik werd verkozen tot eerste 'Porsche ondernemster van het Jaar'. Ik weet zeker dat ze vanuit de plek waar ze nu is razend trots op me is.

